

ΣΤΕ 847/2018 [Παράνομος καθορισμός ορίων παλαιού αιγιαλού]

Περίληψη

-Περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού, και, κατά συνεκδοχή, των Όριογραμμών της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει όταν αποδεδειγμένως, συνεπεία πλάνης περί τα πράγματα, εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αυτής. Αν δε, κατά τον επανακαθορισμό, η οριογραμμή του αιγιαλού μετατεθεί προς την πλευρά της θάλασσας, ανακύπτει, κατ' αρχήν, κατά τις ως άνω διατάξεις, υποχρέωση καθορισμού ζώνης παλαιού αιγιαλού στην περιοχή μεταξύ της προηγούμενης και της νέας οριογραμμής, εκτός εάν, λόγω της πλάνης περί τα πράγματα που είχε τυχόν, κατά τα ανωτέρω, εμφιλοχωρήσει, προκύπτει ότι η περιοχή αυτή δεν υπήρξε αιγιαλός κατά τον χρόνο του αρχικού καθορισμού.

-Η κρίση της Διοίκησης για τη διαμόρφωση παλαιού αιγιαλού και για τον χρόνο δημιουργίας του πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, εξαιρουμένων, υπό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, των μαρτυρικών καταθέσεων.

-Με τα προεκτεθέντα δεδομένα, ο επίδικος καθορισμός αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή, όπου ευρίσκονται τα ακίνητα των αιτούντων, πάσχει, διότι η Διοίκηση, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 2971/2001, αφενός μεν δεν συνεκτίμησε ειδικώς, κατά τον καθορισμό, τη θέση κάθε συγκεκριμένου ακινήτου, όπως αυτά προσδιορίζονται από τους αιτούντες στα δικόγραφά τους με αριθμούς ΚΑΕΚ, επί των σχεδιαγραμμάτων του "Κτήματος Τρικούπη", αφετέρου δε δεν προέβη σε ειδική συσχέτιση των ακινήτων αυτών με το εγκεκριμένο πολεοδομικό σχέδιο της περιοχής, η έγκριση αλλά και η εφαρμογή του του οποίου είχαν προηγηθεί κατά πολύ του'επίδικου καθορισμού. Η πλημμέλεια δε αυτή δεν θεραπεύεται, από τη γενικής φύσεως τοποθέτηση ολόκληρου του "Κτήματος Τρικούπη" επί του διαγράμματος του επίδικου καθορισμού, εφόσον η τοποθέτηση αυτή δεν αρκεί από μόνη της για τον εντοπισμό των ακινήτων των αιτούντων. Κατόπιν τούτων, για τον λόγο αυτό, που βασίμως προβάλλεται, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος αυτής που αφορά τα ακίνητα των αιτούντων, που νομιμοποιήθηκαν, όπως τα ακίνητα αυτά προσδιορίζονται στα δικόγραφα τους.

Πρόεδρος: *Αθ. Ράντος*

Εισηγητής: *Χρ. Παπανικολάου*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της 66035/6242/13.6.2013 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με θέμα "Καθορισμός ορίων Αιγιαλού - Παραλίας και παλαιού αιγιαλού στη θέση "ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ" και επανακαθορισμός των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού "ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΞΥΛΟΓΕΦΥΡΟ" στο ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΤΟΥ Δήμου Ι.Π. Μεσολογίου ΠΕ Αιτωλ/νίας" (Δ' 312/21.6.2013), καθ' ό μέρος με τη πράξη αυτή χαρακτηρίζονται ως παλαιός αιγιαλός οι ιδιοκτησίες των αιτούντων.

3. Επειδή, εκ των αιτούντων οι Φίλιππος Χασιώτης (υπ' αριθ. 9), Αναστάσιος Γκιάφης (υπ' αριθ. 11α) και Άγγελος Βουτσινάς (υπ' αριθ. 21) δεν νομιμοποίησαν τον υπογράφοντα το δικόγραφο της αιτήσεως πληρεξούσιο δικηγόρο με κάποιον από τους τρόπους που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγρ. 1 και 2 του π.δ./τος 18/1989 (Α' 8), όπως οι παράγραφοι αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 4 παράγραφο 2.α του ν. 2479/1997 (Α' 67), και συνεπώς ως προς τους αιτούντες αυτούς η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

4. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. 2971/2001 "Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις" (Α' 285), όπως ο νόμος αυτός ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι "1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. 2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. "Παλαιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού [...].". Εξάλλου, στο άρθρο 3 του αυτού νόμου ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την επιτροπή καθορισμού αιγιαλού και παραλίας, ορίζεται δε ότι: "1. Ο καθορισμός των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού γίνεται από Επιτροπή, η οποία συγκροτείται σε επίπεδο νομού με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και αποτελείται από [...].". Στο άρθρο 4 καθορίζονται οι προδιαγραφές των σχετικών διαγραμμάτων για τον καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού και επιβάλλεται η υποχρέωση σύνταξης σχετικής έκθεσης από την επιτροπή, ενώ στο άρθρο 5 ορίζονται τα εξής: "1. ... 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση. Η Επιτροπή καθορίζει την παλαιά θέση του αιγιαλού, που υπήρχε μέχρι το έτος 1884 αν υφίστανται κατοχές ιδιωτών, αλλά και προγενέστερα εάν δεν υφίστανται τέτοιες κατοχές, εφόσον η θέση του παλαιού αιγιαλού προκύπτει από ενδείξεις επί του εδάφους ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εξαιρουμένων των μαρτυρικών καταθέσεων. 4. [...] 5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών [βλ. ήδη άρθρο 46 παρ. 21 του ν. 3220/2004, Α' 15] και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως. [...] 6. [...] 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. [...] 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθοριστεί με βάση τον α.ν. 2344/1940". Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του αυτού νόμου ορίζεται ότι: "Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες" και στο άρθρο 7 προβλέπεται ότι: "1. Η Επιτροπή του άρθρου 3 ταυτόχρονα με τον προσδιορισμό και τη χάραξη του αιγιαλού προσδιορίζει και την παραλία, εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1. [...]". Στο άρθρο 8 ορίζεται ότι: "1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, πριν από την έγκριση ή επέκταση του σχεδίου πόλης ή από οποιαδήποτε εκποίηση ή παραχώρηση δημόσιου κτήματος ή από την εκτέλεση λιμενικών, βιομηχανικών, τουριστικών και συγκοινωνιακών έργων ή από την έκδοση άδειας για οικοδομικές εργασίες, εφόσον οι πράξεις αυτές αναφέρονται σε ακίνητα, που απέχουν μέχρι εκατό (100) μέτρα από την ακτογραμμή, απαιτείται να γίνει, με ποινή ακυρότητας των πράξεων αυτών, ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας στην περιοχή αυτή [...]". Τέλος, στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι "1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου". Με την ως άνω διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 2971/2001, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 9 του αυτού νόμου, θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον, κατά δέσμια αρμοδιότητα, καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης συνήθους αναβάσεως των

χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων (ΣτΕ 158/2017, 3380/2015, 4513/2009). Περαιτέρω, εκτός από την περίπτωση μεταβολής του αιγιαλού συνεπεία φυσικών φαινομένων ή τεχνικών έργων, περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού, και, κατά συνεκδοχή, των οριογραμμών της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει όταν αποδεδειγμένως, συνεπεία πλάνης περί τα πράγματα, εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αυτής. Αν δε, κατά τον επανακαθορισμό, η οριογραμμή του αιγιαλού μετατεθεί προς την πλευρά της θάλασσας, ανακύπτει, κατ' αρχήν, κατά τις ως άνω διατάξεις, υποχρέωση καθορισμού ζώνης παλαιού αιγιαλού στην περιοχή μεταξύ της προηγούμενης και της νέας οριογραμμής, εκτός εάν, λόγω της πλάνης περί τα πράγματα που είχε τυχόν, κατά τα ανωτέρω, επιλοχωρήσει, προκύπτει ότι η περιοχή αυτή δεν υπήρξε αιγιαλός κατά τον χρόνο του αρχικού καθορισμού (ΣτΕ 3380/2015, 4513/2009, 3615/2007 7μ.).

5. Επειδή, εξάλλου, με τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 2971/ 2001, όπως, άλλωστε, κατά τα κριθέντα, και υπό το κράτος της ισχύος των διατάξεων του α.ν. 2344/1940, καθιερώνεται διοικητική διαδικασία οριοθέτησης της δημόσιας κτήσης, η οποία προκύπτει από τη μετατόπιση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα. Συγκεκριμένα, αν κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού είναι φανερό, λόγω γεωφυσικών φαινομένων ή διεργασιών, όπως είναι οι προσχώσεις, ή άλλων αιτιών, η δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης, με παράλληλη βαθμιαία υποχώρηση της θάλασσας, η οικεία επιτροπή προβαίνει στον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού επί τη βάση των αναφερομένων στα άρθρα 5 και 6 του ν. 2971/ 2001 στοιχείων. Ενόψει της φύσης του τμήματος αυτού της ξηράς ως ανεπίδεκτου κτήσης ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονται από τις αναβάσεις των χειμερίων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς τη θάλασσα τούτο καθίσταται τμήμα της δημόσιας κτήσης. Λόγω του χαρακτήρα της αυτού η ως άνω διαδικασία μπορεί κατ' αρχήν να αναχθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά το παρελθόν. Ο νομοθέτης, όμως, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του ως άνω καθορισμού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν, θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, εάν η νέα χερσαία ζώνη έχει δημιουργηθεί, στο σύνολό της, πριν από το έτος 1884 και, στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του ως άνω παλαιού αιγιαλού, υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών πριν από το έτος αυτό, δεν μπορεί να καθορισθεί οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και να δημιουργηθεί με τον τρόπο αυτό δημόσια κτήση. Εάν δε τμήμα μόνον της νέας χερσαίας ζώνης έχει δημιουργηθεί πριν από το έτος 1884 και, στο τμήμα αυτό του παλαιού αιγιαλού, υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών πριν από το έτος αυτό, η οριογραμμή παλαιού αιγιαλού δεν μπορεί να καθορισθεί με τρόπο που να περιλαμβάνει και το ως άνω τμήμα. Εάν όμως δεν υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών έως το έτος 1884, τότε ο χρόνος αυτός δεν αποτελεί κρίσιμο, κατά νόμον, στοιχείο για τον καθορισμό της οριογραμμής του

παλαιού αιγιαλού και, συνεπώς, δεν απαιτείται να προσδιορίζεται επακριβώς στην αιτιολογία της σχετικής διοικητικής πράξης η χρονολογία δημιουργίας του παλαιού αιγιαλού. Εξάλλου, η κρίση της Διοίκησης για τη διαμόρφωση παλαιού αιγιαλού και για τον χρόνο δημιουργίας του πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, εξαιρουμένων, υπό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, των μαρτυρικών καταθέσεων (πρβλ. ΣτΕ 3380/2015, 2882/2015, 4513/2009, 1508/2003, 3941/2001, 2539/ 2000, 3153/1999, 2644/1999 κ.ά.).

6. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου και ειδικότερα, από την 05.07.2012 Έκθεση της Επιτροπής για τον καθορισμό των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού στη θέση "ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ" και για τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού "ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΧΡΙ ΞΥΛΟΓΕΦΥΡΟ" στο ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΤΟΥ Δήμου Ι.Π. Μεσολογίου ΠΕ Αιτωλ/νίας", η οποία επικυρώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτουν τα εξής: Ο καθορισμός των ορίων αιγιαλού και παραλίας στο Μεσολόγγι απασχόλησε τη Διοίκηση για πενήντα περίπου έτη και συσχετίστηκε, μεταξύ άλλων, με το ζήτημα των ορίων και των δημόσιων και ιδιωτικών δικαιωμάτων του "Κτήματος Τρικούπη". Για την έκταση αυτή, εμβαδού 452.997 τ.μ., ευρισκόμενη στο δυτικό τμήμα της πόλεως, στην περιοχή "Βίγλα - Αγ. Δημήτριος", εκδόθηκε η 277/1960 γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων και Ανταλλαξιμών Κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία "οι ... κληρονόμοι Μούρκα είναι κύριοι της παρ' αυτών διεκδικουμένης εκτάσεως πλην των τμημάτων ταύτης, άτινα αποτελούσιν αιγιαλόν, λίμνην ή λιμνοθάλασσαν, άτινα ανήκουσιν εις το Δημόσιον, όπερ δεν απώλεσεν, τα επί τούτων δικαιώματά του". Εξάλλου, για τις ανάγκες της ως άνω γνωμοδότησης, το "Κτήμα Τρικούπη" οριοθετήθηκε από τον Γ. Αντύπα Οικονομικό Επιθεωρητή του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος συνέταξε την από 30.7.1960 έκθεσή του, σε συνεργασία με τον μηχανικό Δ. Πολιτόπουλο. Ο τελευταίος συνέταξε τοπογραφικό διάγραμμα οριοθέτησης, χρησιμοποιώντας ως υπόβαθρο τοπογραφικό διάγραμμα του γεωμέτρη Μακρυγιάννη, του έτους 1908. Με την 35022/15.6.1970 απόφαση του Νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας καθορίστηκαν τα όρια του αιγιαλού σε τμήμα της δυτικής περιοχής της πόλεως, στην περιοχή "Ξυλογέφυρο Αιτωλικού - Άγιος Δημήτριος", γεγονός το οποίο επέτρεψε την υλοποίηση τεχνικών έργων, τόσο στην λιμνοθάλασσα, όσο και εγγειοβελτιωτικών έργων στην ξηρά. Το έτος 1991 επανακαθορίστηκαν τα όρια του αιγιαλού και παραλίας και καθορίστηκαν όρια παλαιού αιγιαλού σε τμήμα της ανωτέρω περιοχής, λόγω της μεταβολής της φυσικής μορφολογίας προς την πλευρά της λιμνοθάλασσας, εξαιτίας της τέλεσης τεχνικών έργων (κατασκευή περιμετρικής οδού). Το έτος 1997 καθορίστηκε ο αιγιαλός και ζώνη παραλίας στο μεσημβρινό τμήμα της πόλης και, συγκεκριμένα, στη θέση Τουρλίδα, Νησί Τουρλίδας του Δήμου Μεσολογγίου (1096812/6720/Βοο10/ 2.10.1997 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, Δ' 1002). Με το π.δ. της 7.5.1998 (Δ' 294), εγκρίθηκε η πολεοδομική μελέτη τμημάτων των πολεοδομικών ενοτήτων "Βίγλα", "Αγ. Δημήτριος" και "Καλλονή" του Δήμου Μεσολογγίου και με την 1426/16.9.2002

απόφαση του Νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας κυρώθηκε η οικεία πράξη εφαρμογής. Για την επίδικο καθορισμό και επανακαθορισμό η οικεία Επιτροπή, έλαβε υπ' όψιν, πέραν των ανωτέρω στοιχείων, τα στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας που προβλέπονται από το άρθρο 9 του νόμου 2971/2001 και ειδικότερα: α. Τη γεωμορφολογία του εδάφους για την οποία αναλυτικά αναφέρεται ότι: 1) Η μορφολογία της ακτής συνίσταται από χαλαρά ιζήματα (άμμος) που έχουν προκύψει από την αποσάθρωση - διάβρωση των μητρικών πετρωμάτων της ακτής (χαμηλό υψόμετρο αναφορικά με την μέση στάθμη της θάλασσας στα 0,20μ.-0,50μ.). 2) Της ακτής συνεχονται εκτάσεις, πεδινές, με χρήση κατοικίας και Β' κατοικίας και εντός σχεδίου πόλεως Μεσολογγίου. 3) Το φυσικό όριο βλάστησης συνίσταται από θαμνώδη φυσική βλάστηση (πυρναρία, σχίνα). β. Το γεγονός ότι στην περιοχή δεν εντοπίστηκαν παράκτιοι φυσικοί πόροι. γ. Τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, ήτοι: ότι η περιοχή δεν προσβάλλεται από ισχυρούς ανέμους έντασης 7-10B, κυρίως Βορειοδυτικής διεύθυνσης, γιατί είναι προστατευμένη λόγω του ότι βρίσκεται μέσα σε περίκλειστη θάλασσα (λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου). δ. Την μορφολογία του πυθμένα, ο οποίος συνίσταται από πολύ μικρά βάθη κοντά στην ακτή (ομαλός). ε. Τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, ότι δηλαδή πρόκειται για ακτή με μικρό ανάπτυγμα πελάγους καθώς και το ότι μεγάλο ανάπτυγμα θαλάσσιας έκτασης συμβάλλει στην δημιουργία μεγαλύτερης έκτασης κυματικού πεδίου σε σχέση με κλειστές περιοχές που έχουν την ίδια ένταση ανέμου. στ. Την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, όπως της νέας περιμετρικής οδού η οποία κατασκευάστηκε το έτος 2000 περίπου. ζ. Σύμφωνα με το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος (ΦΕΚ 1470/Β'/09.10.2003) και μάλιστα από το χάρτη Δ.1.2. "Πρότυπο Χωρικής Ανάπτυξης - Παραγωγικής Δραστηριότητας" κλίμακας 1:800000, η περιοχή δεν λαμβάνει ειδικό χαρακτηρισμό. η. Το γεγονός ότι υπάρχουν καταγεγραμμένα δημόσια κτήματα σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, Β.Κ. 818, Β.Κ. 905, Β.Κ. 741, Β.Κ. 742. θ. Το γεγονός ότι υφίσταται Κτηματολόγιο (ημερομηνία οριστικοποίησης των πρώτων εγγραφών του Εθνικού Κτηματολογίου η 18η Μαΐου 2006) στην περιοχή Μεσολογγίου, με τους κωδικούς που αναγράφονται πάνω στις πινακίδες του εν λόγω καθορισμού και θίγονται από την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού. ι. Τμήμα της περιοχής ανήκει σε περιοχή του δικτύου NATURA 2000 και συγκεκριμένα στις περιοχές με κωδικούς GR 2310001 και GR 2310015, και Τμήμα της περιοχής ανήκει στην Περιφερειακή Περιοχή ΠΠ7 του Εθνικού Πάρκου Λιμνοθαλασσών Μεσολογγίου-Αιτωλικού. Περαιτέρω, η Επιτροπή έλαβε υπ' όψιν ότι διαπιστώθηκαν επιχωματώσεις σε πολλά τμήματα της περιοχής καθορισμού, οι οποίες προκλήθηκαν μετά την κατασκευή της νέας περιμετρικής οδού, όπου εγκλωβίστηκαν νερά, και στην συνέχεια οι κατακλυζόμενες από νερά εκτάσεις επιχωματώθηκαν προς αποφυγή μολύνσεων, όπως φαίνεται στα συνημμένα τοπογραφικά διαγράμματα, τα οποία αποτελούν και αναπόσπαστο τμήμα της έκθεσης αυτής. Κατόπιν τούτων, καθόρισε επί του τοπογραφικού διαγράμματος: α) την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη πολυγωνική γραμμή με στοιχεία Α1, Α2, ..., Α66, Α67. β) Την οριογραμμή της

παραλίας με συνεχή κίτρινη πολυγωνική με στοιχεία Π1, Π2, ..., Π67, Π68. γ) Την οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού με συνεχή μπλε πολυγωνική με στοιχεία ΠΑ1, ΠΑ2, ..., ΠΑ7, ΠΑ8, ΠΑ9, ΠΑ10, ΠΑ11, ΠΑ12. Όπως προκύπτει από το διάγραμμα του επίδικου καθορισμού, εκτάσεις εντός της περιοχής που καθορίζεται ως παλαιός αιγιαλός φέρουν ρυμοτομικές και οικοδομικές γραμμές και αριθμούς οικοδομικών τετραγώνων. Στο ίδιο διάγραμμα προσδιορίζονται, με αχνή κυανή γραμμή, μη φέρουσα κορυφογραμμές, τα όρια του “Κτήματος Τρικούπη”.

7. Επειδή, οι αιτούντες φέρονται ως ιδιοκτήτες οικοπέδων που θίγονται από τον ως άνω καθορισμό αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού, ευρίσκονται δε αυτά, συνεχόμενα ή διάσπαρτα, δυτικομεσημβρινά της περιοχής Βίγλα - Άγιος Δημήτριος προς την πλευρά της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου, διαχωριζόμενα από αυτήν από την

κατασκευασθείσα το έτος 2000 περιμετρική οδό. Ειδικότερα, σύμφωνα με στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούντες, τα οικόπεδά τους ευρίσκονται στην περιοχή, η οποία προσδιορίζεται από τις κορυφογραμμές ΠΑ6 - ΠΑ10 της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού, η περιοχή δε αυτή εντάσσεται, κατά τους αιτούντες, στο “Κτήμα Τρικούπη”.

8. Επειδή, με τα προεκτεθέντα δεδομένα, ο επίδικος καθορισμός αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή, όπου ευρίσκονται τα ακίνητα των αιτούντων, πάσχει, διότι η Διοίκηση, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 2971/2001 που μνημονεύονται στις σκέψεις 3 και 4 και ιδίως των άρθρων 6, 8 και 9 αυτού, αφενός μεν δεν συνεκτίμησε ειδικώς, κατά τον καθορισμό, τη θέση κάθε συγκεκριμένου ακινήτου, όπως αυτά προσδιορίζονται από τους αιτούντες στα δικόγραφά τους με αριθμούς ΚΑΕΚ, επί των σχεδιαγραμμάτων του “Κτήματος Τρικούπη” των Μακρυγιάννη και Πολιτόπουλου, αφετέρου δε δεν προέβη σε ειδική συσχέτιση των ακινήτων αυτών με το εγκεκριμένο πολεοδομικό σχέδιο της περιοχής, η έγκριση αλλά και η εφαρμογή του του οποίου είχαν προηγηθεί κατά πολύ του επίδικου καθορισμού (έτη 1998 και 2002 αντίστοιχα). Η πλημμέλεια δε αυτή δεν θεραπεύεται από τη γενικής φύσεως τοποθέτηση ολόκληρου του “Κτήματος Τρικούπη” επί του διαγράμματος του επίδικου καθορισμού, εφόσον η τοποθέτηση αυτή δεν αρκεί από μόνη της για τον εντοπισμό των ακινήτων των αιτούντων. Κατόπιν τούτων, για τον λόγο αυτόν, που βασίμως προβάλλεται, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος αυτής που αφορά τα ακίνητα των αιτούντων που νομιμοποιήθηκαν, όπως τα ακίνητα αυτά προσδιορίζονται στα δικόγραφά τους. Παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.